

udtrykkelig at fremhæve, at de paagældende skulde være udlærte i Faget, kan vi overveje i Udvalget.

Hvad angaar det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsens Udtalelser, maa jeg sige, at de var mig i nogen Grad en Skuffelse. Jeg erindrer det Udvalgsarbejde, som vi har haft gennem flere Aar i denne store og indgribende Sag, og det Medlem, som særlig deltog i Arbejdet fra det ærede Medlems Partis Side, erindrer jeg som et praktisk Medlem, der viste sig i alt væsentligt at dele Synspunkter med de andre Medlemmer, som ikke tilhørte det socialdemokratiske Parti. Jeg tror, at hvis der var kommet en Betænkning fra det Udvalg, vilde der have vist sig at være en meget betydelig Enighed i Udvalget med Tilslutning fra det ærede Medlems Partis Side.

Det ærede Medlem omtalte § 2 og kritiserede Bestemmelserne dér. Jeg maa i den Anledning minde om, at naar der her er gjort et Forsøg paa at ændre Bestemmelserne i det tidligere Forslag, er det ud fra de Erfaringer, man indhøstede indenfor Udvalget. Man aflagde nemlig Besøg i store Virksomheder og kom til det Resultat, at det ikke vilde være heldigt at blive ved de Bestemmelser, som paa dette Punkt fandtes i det da foreliggende Forslag. Jeg kunde da have valgt helt at stryge disse Bestemmelser, men det har jeg ikke gjort, fordi jeg mente, der burde gøres et Forsøg paa at løse Spørgsmaalet saaledes, at man fandt den fagligt ansvarlige frem og understregede det Ansvar, som den faktiske Uddanner havde paa dette Omraade, uden at man kom til at ramme den store Virksomhed, som man fra alle Sider anerkender ikke kunde gøres i den Grad ansvarlig paa dette specielle Omraade som efter det oprindelige Forslags Principper.

Det ærede Medlem omtalte de 8 Timer og sagde, at selv om 8 Timers Arbejde i visse Tilfælde var for lidt for voksne — jeg ser deraf, at han ikke har nogen doktræmæssig Betragtning med Hensyn til dette Spørgsmaal —, var det urigtigt ikke at fastholde absolut Kravet om 8 Timers Arbejde overfor Lærlingene. Det ærede Medlem maa erindre, at det, der her er Tale om, er Lærlingenes Uddannelse; der er Tale om at give de Beskyttelsesregler, der er forenelige med Hensynet til Lærlingenes forsvarlige praktiske Uddannelse. Men naar Lærlingen skal forsvarlig uddannes, maa han ogsaa i visse Tilfælde kunne være med til det Arbejde, der maa finde Sted baade indenfor den ene og den anden Virk-

somhed, til Tider udenfor den egentlige normale Arbejdstid.

Det ærede Medlem omtalte Lærlingekommissionerne og forstod ikke, at der i sin Tid var blevet saa stærk Modstand mod Forslaget om dem. Modstanden var almindelig udenfor det socialdemokratiske Parti, og det gav sig Udslag paa mange Maader. Jeg mener ogsaa, at selv om det ærede Medlem, der førte Ordet den Gang for det radikale Parti, udtalte sig med en ikke ringe Forsigtighed om det Spørgsmaal, skinnede det igennem hans Udtalelser, at dette Spørgsmaal burde ordnes paa en anden Maade.

Jeg vilde gerne til det ærede Medlems Udtalelser om Politiet sige, at det ligesom fremgik af hans Udtalelser, at han lagde Vægt paa dette, som om det var noget nyt og uprøvet, man her kom ind paa. Det var selvfølgelig ikke det ærede Medlems Mening; thi jeg gaar ud fra som givet, at det ærede Medlem er saaledes inde i Stoffet, at det ærede Medlem med Bestemthed ved, at det ikke er Tilfældet. Men da hans Udtalelser kunde opfattes noget i den Retning, vil jeg gerne understrege, at det ingenlunde er Tilfældet. Det er et Omraade, hvor det har vist sig, at netop denne Tilsynsmyndighed med Kontrakternes rent legale Affattelse, som der er Tale om i dette Lovforslag, har kunnet udøves saaledes, at det ikke i nogen større Grad har givet Anledning til Paatale. At der selvfølgelig har kunnet paapeges Eksempler, hvor den ikke har virket heldigt, det er rigtigt; men det tror jeg altid, man vil kunne, hvilken som helst Form man saa faar gennemført paa dette Omraade.

Det ærede Medlem sluttede med at fremhæve nogle Ord af mig om, at hvis vi skulde komme ind paa et fagligt Tilsyn; skulde det have en helt anden Karakter, end det havde efter det Stauningske Forslag. For mig er det magtpaaliggende, at der paa hele dette vanskelige og vigtige Omraade finder en Samvirken Sted mellem Fagene, mellem Arbejdsgiverne og Arbejderne. Derfor har jeg for mit Vedkommende holdt paa, at det vilde være rigtigt, at begge Parter traadte sammen og forhandlede for om muligt at enes om Betingelserne for en tvungen Læreprøve indenfor deres Fag. Jeg mener, at man skal lade det gaa sin Gang paa den Maade, saa vil det vise sig, om der nu i eet Fag og nu i et andet kan blive Enighed om visse Former for Tilsynet. Jeg tror, at det er langt retfærdigere at gaa den Vej end at søge ad